

[P. A. Poulsen.]

har tidligere haft lovforslag af lignende art på rigsdagens bord, og man kan vistnok sige, at hver gang vi har haft lovforslag om støtte til fiskerierhvervet til behandling, har de fået en let gang gennem rigsdagen, da man fra alle sider altid gerne har villet give udtryk for den betydning, som dette erhverv har for vor fælles husholdning, og derfor gerne har villet være med til at skaffe så betryggende og gode forhold som vel gør ligt for de folk, der skal drive dette farefulde erhverv, et erhverv, der altid har været påskønnet af det danske folk og blev det ikke mindst i de år, da vanskelighederne var særlig store.

Til gode og betryggende forhold hører, at materiellet er i orden, at gamle motorer kan udskiftes med nye og driftsikre, og at fartøjer, der er uegnede til fiskeri, kan udskiftes med moderne og konkurrencedygtige fartøjer. Her må der ikke blot tages hensyn til større fangstmuligheder og større fortjeneste, som såvist også har betydning, man tænke ikke mindst på den sikkerhed for mandskabet, som et solidt og moderne fartøj altid vil give, såvidt ordet sikkerhed i denne forbindelse kan nævnes. Her er det, lovgivningsmagten ønsker at række en hjælpende hånd. Jeg ved, at erhvervet påskønner dette og venter det.

Det foreliggende lovforslag giver også mulighed for støtte til nybygning af fiskerfartøjer, selv om der ikke har været tale om forlis. Det er en ny bestemmelse, eller om man vil, en tilbagevendende til en bestemmelse fra en tidligere lov.

Jeg kan i denne forbindelse ikke undlade at ihukomme, at vi for ikke så længe siden — det blev også berørt af det ærede medlem hr. Jens Jensen — arbejdede med et lovforslag om foranstaltninger til indskrænkning af vor fiskerflåde og de bestemmelser, der knyttede sig dertil. Jeg mener med henblik herpå ligesom det ærede medlem hr. Jens Jensen, at en udvalgsbehandling måske kan tjene til at få visse oplysninger frem. Men jeg hilser med glæde, at der efter lovforslaget kan ydes støtte til nybygning af fiskerfartøjer, så at navnlig unge fiskere, der ønsker at etablere sig som selvstændige fiskeskippere, kan komme i gang. Jeg vil gerne understrege den linie i § 7, hvor der står, at lån ydes fortrinsvis til fiskere og fartøjsejere, som driver fiskeri som hovederhverv. Her kan der være en vis rimelighed i at give støtte, når man betænker, hvilke priser der i dag er på nye fartøjer. Samfundet er jo interesseret i, at vor fiskerflåde holdes på højde

med udviklingen på fiskeriets område, så at alle muligheder kan udnyttes i de indre farvande såvel som på de fjerne fiskepladser.

Den største afvigelse, som nærværende lovforslag har fra sine forgængere, er bestemmelsen om, at den støtte, der nu ydes, kun ydes som lån og ikke som før både som tilskud og lån. Her kan vi fra vor side fuldt ud tiltræde lovforslaget, idet vi finder, det er den sundeste form og tillige i tråd med den udvikling, der finder sted på andre lignende områder.

Når der nu ifølge lovforslaget skal kunne ydes 30 pct. i lån i stedet for som før 10 pct. i tilskud og 20 pct. i lån, kan man ikke sige, at startmulighederne just af den grund forringes, og lånebetingelserne, som de er udformet i § 2, må siges at være rimelige.

Jeg finder også, der er en vis rimelighed i, at låntageren selv må være i besiddelse af en vis egenkapital, således som det er udtrykt i § 3, især da fiskeriministeriet agter at vise en vis hensyntagen, hvor særlige forhold gør sig gældende, hvilket også er udtrykt i § 3.

Fiskeriets hovedorganisationer er gået ind for den ordening, som lovforslaget tilsigter, og bestemmelserne anbefales tillige af fiskeriministeriets arbejdsudvalg. Lovforslaget er jo også på linie med tidligere lovgivning, idet det dog betegner et skridt — synes vi — i den rigtige retning, derved at der nu ikke længere skal gives tilskud. Muligvis kan vi så ad åre nå endnu et skridt frem, så at fiskerierhvervet mere og mere løses fra dette, at staten medvirker, når foranstaltninger som de her omhandlede skal træffes. Vi kan fra vor side anbefale lovforslaget. Vi synes, det er af en sådan karakter, at man ikke kan have betænkelighed ved at give det sin tilslutning.

Hvad angår forvaltningen af loven, yder de bestemmelser, der findes i § 9, en vis garanti for, at der vil blive taget fornødent hensyn til de forskellige interesser, der knytter sig til denne lovgivning.

Vi kan fra vor side anbefale, at lovforslaget snarest gør ligt ophøjes til lov.

Fr. Kristiansen: Det er jo ikke noget stort offer, staten gennem denne lov påtager sig, og formålet: at yde fiskerierhvervet og da navnlig de unge indenfor dette erhverv, som ønsker at drive selvstændig virksomhed, en støtte, kan mit parti billige.

Det er ret betydelige værdier, fiskerierhvervet bringer i havn, og da forbruget af råstoffer i forhold dertil er ringe, er det af allerstørste betydning, at grundlaget for